

UATC

UNIVERSITATEA
DE ARTĂ TEATRALĂ
ȘI CINEMATOGRAFICĂ
"M. CARAGIALE"

Studiuul **d**e **T**eatru **C**asandra

HARAP ALB

Clasa
prof. univ.
**MIRCEA
ALBULESCU**

Stagiunea **1998-1999**

alții cum sunt, dar eu...

"Scutit de orice influența străină, Creangă a păstrat neatinsă limba românească, și de aceea nici o alta figură mai originală în simplitatea ei viguroasă nu se întâlnește în literatura noastră modernă."

Nicolae IORGA

"Creangă este un reprezentant perfect al sufletului românesc între popoare; al sufletului moldovenesc între români; al sufletului țărănesc între moldoveni; al sufletului omului de munte între țăranii moldoveni."

Garabet IBRĂILEANU

"Când zicem despre Creangă, "Homer al țăranimii române", raportăm pe humuleștean nu la cunoscutele epopei grecești, ci la atmosfera în care pluteau oral fragmentele lor neadunate încă, atmosfera originară, identificabilă la orice seminție omenească începătoare. Geniul popular și geniul lui Creangă sunt astfel valori omoloage; implicându-se reciproc, ele se comemorează împreună și azi mai mult decât oricând."

Vladimir STREINU

"Deși scrie, el are mereu în fața nu pe viitorul sau cititor, ci pe un ascultător, imaginat și totuși foarte real, căruia i se adresează neconținut și de la care primește sugestii, sfaturi, etc., cu efect asupra felului cum își duce mai departe povestirea."

Iorgu IORDAN

"Creangă e creatorul unei comedii umane tot așa de profundă și de universală în tipicitatea ei precum aceea a lui Sadoveanu."

Nicolae MANOLESCU

"Creangă și Caragiale sunt în literatura noastră cei mai mari artiști ai limbii vorbite, de unde și marea lor autenticitate în expresie."

Alexandru PIRU

Actorul...

"Cel pe care natura și-a pus pecetea de actor nu excelează în arta lui decât după ce și-a dobândit o îndelungată experiență, când focul patimilor s-a stins, când mintea îi e liniștită și când știe să se stăpânească."

(...) Ce este deci un mare actor? E un mistificator tragic sau comic, căruia poetul i-a dictat ce să spună."

(...) Ce este deci adevăratul talent? Acela de a cunoaște bine simptomele exterioare ale sufletului de împrumut, de a te adresa senzației celor care ne aud, ne văd, și de a-i înșela prin imitarea acestor simptome, printr-o imitație care mărește totul în capetele lor și le devine lege a judecării."

Denis DIDEROT

"... actorul se introduce în opera de artă ca individ integral, cu figura, fizionomia, vocea lui, etc., și primește sarcina să se contopească pe deplin cu caracterul pe care-l înfățișează."

... el trebuie în multe puncte și să întrească, să umple golurile, să găsească tranzițiile, recurgând la propria sa creație, și, în general, el trebuie să limpezească prin jocul său opera poetului, scoțând în lumina vie și prezentă toate intențiile secrete ale acestuia și făcând să fie vizibile trăsăturile lui de maestru ce se găsesc la adâncime mai mare."

Friedrich Wilhelm Georg HEGEL

"Când un autor dramatic și-a terminat piesa, care este elementul esențial pe care îl vede pentru realizarea ei? Actorul, fără nici o îndoială. Fără actor nu există acțiune, deci nu există piesă - decât, bineînțeles, pe rafturile bibliotecii noastre(...)."

Adolphe APPIA

"Sarcina noastră principală nu este numai de a reda viața rolului în manifestările ei exterioare, ci mai ales de a crea pe scenă viața interioară a personajului întruchipat și a întregii piese, adaptând la această viață străină propriile noastre sentimente omenești, împrumutându-i toate elementele organice ale propriului nostru suflet."

Konstantin Sergheevici STANISLAVSK

În... se le de a se metamorfoza, actorul contemporan caută să-ți neantizeze "eul", să
je... zia vieții. De ce să se întipărească pe afișe numele interpreților...? Se poate
numi "interpret" cel care se străduie să fie "natură"? De ce să fie înșelat publicul?
Publicul vine la teatru ca să vadă arta unui om, dar a se arăta pe sine înseamnă artă? Publicul
așteaptă inventivitate, joc, măiestrie, și i se prezintă viața sau slugarnicia ei imitație."

Vsevolod Emilievici MEYERHOLD

"Actorul trebuie să dea o impresie de ușurință dificultăților depășite. El trebuie de asemenea
să vegheze ca publicul să nu acorde prea mare atenție artei sale, măiestriei sale. El oferă o
reprezentare încheiată a evenimentului, așa cum acest eveniment poate să se desfășoare
sau s-a desfășurat în realitate după părerea sa. El nu ascunde că a repetat, tot așa cum
acrobatul nu-și ascunde antrenamentul său, și subliniază că ceea ce prezintă este părerea sa,
propria sa versiune asupra evenimentului..."

Bertold BRECHT

"Teatrul este de asemeni o întâlnire între creatori. Eu, ca regizor, sunt confruntat cu actorul și
autorelevarea actorului îmi relevă mie propria ființă. Actorii și cu mine suntem confrunțați cu
textul. Atât pentru regizor cât și pentru actor, textul autorului este un fel de bisturiu cu ajutorul
cărui putem să deschidem, să ne autodepășim, să găsim ceea ce este ascuns înăuntrul
nostru, și să-i găsim pe ceilalți; cu alte cuvinte, să ne transcendem singurătatea."

Jerzy GROTOWSKI

"Convenționalitatea acestei arte este cea mai grosolană posibilitate: căci intențiunea de a
arăta obiectul se realizează prin arătarea obiectului întocmai. Aici, intenția artistului îmbracă,
în carne și oase, figurile ce ne arată: toate sunt nu spuse, ci aeeva înfățișate...
Actorul este un instrument, al cărui instrumentist este înăuntru; spiritul, sufletul lui. Interiorul
artistului, acolo stă chestiunea cea mare."

Ion Luca CARAGIALE

George CĂLINESCU despre "Estetica basmului"

"Împărății sunt indicați prin cinci culori, căci reprezintă hieroglifele universului, împărțit pe
stihii. Însă tradiția hermetică s-a pierdut și culorile au rămas simple nume distinctive. Mai des se
zice pur și simplu «un împărat», semn că el înfățișează un caracter moral unic. (...) Factorul
cromatic există asociat însă și cu cel fiziologic. Împăratul Roșu este violent și ambițios..."

"Când sunt mai mulți copii, cel mic este întotdeauna mai voinic și mai isteț. (...) Semnificația
este că geniul este modest, simplu și chiar dizgrațios la vedere, abstras și neconformist,
inspirând neîncredere în cei din jur. La aceasta se adaugă părerea comună că meritul nu e în
raport cu vârsta și nici cu proporțiile individului."

"Fără cal, orice faptă eroică este imposibilă. Mitologia hipică e vastă, în fond se reduce la ideea
străbaterii fulgerătoare a spațiului. În basm, calul e înfașșat ca un animal dotat cu însușiri
intelectuale excepționale, un sfatuitor și un inițiat. (...) El este inteligența călăuzitoare a
omului."

"Strâmbă-Lemne, Sfarmă-Piatră, Apă Rea, Gerilă, pot fi, mitologic, simbolizări ale forțelor și
anormaliilor naturii: păduri cu copaci crispați, eroziunea stâncilor, tulburare de origine
calcaroasă a apei, ger, seisme, dar totodată reprezintă puteri deficiente ale omului, care ar
dori să poată smulge pădurea, pisa piatra, reteza munții, modifica temperatura. (...)
Flămânzilă, Setilă sunt păcate veniale ale omului. (...) De fapt, Setilă poate fi asimilat și cu
seceta. Ochilă are acuitatea care ne lipsește a simțului văzului. (...) Ei au perfecția simțurilor
unor animale, care, mai puțin dotate cu operații cerebrale și recunoscând superioritatea
omului, se supun. Totdeodată, toți laolaltă demonstrează capacitatea omului de a folosi
însușirile ființelor inferioare."

Sufletul meu pune în același căuș de dor și drum cadența cu care studenții-actori se întrec, o dată la patru ani, în competiția CASANDRA și... OLIMPIADA care se petrece în același pas de vreme. Încă din anul dinainte de Hristos 776, Grecia Antică celebra pre Zeus Olimpianul la Olimp, prin Jocurile Panelenice, punând la încercare virtuțile corpului prin probe sportive și pe cele ale minții prin întreceri muzicale și literare adunate într-un singur gest pe care îndrăznesc să-l numesc Teatru. Și dacă îmi îngăduiți să vă invit la aducere aminte, cum au arătat la ultimele ediții moderne "deschiderile" și "închiderile" Olimpiadelor, este limpede că am asistat la cele mai grandioase spectacole de Teatru Total.

Există însă două realități care nu s-au schimbat de-a lungul miilor de ani; spiritul olimpismului și flacăra olimpică. Să iertați ocolul, dar eu sunt sigur că pentru Teatrul românesc și pentru Școala de Teatru, **Dinu MANOLACHE** a fost unul dintre cei mai hărăziți purtători de flacăra.

Din iubire de teatru i s-a dăruit și nu s-a gândit nici o clipă să aștepte daruri pentru iubirea sa. Nu s-a iubit pre sine în teatru ci s-a jertfit (și câtă acoperire splendid-tragică are azi acest cuvânt), până la ultima expresie, acestui arhanghel aprig cu chip de lanus ce ne stăpânește chiar și dincolo de moarte.

Dinu MANOLACHE rămâne pentru colegii săi, dar mai ales pentru tinerii care au descifrat tainele acestei îndeletniciri la lumina sufletului său, o flacăra a spiritului olimpic, semn de nobilă robie al mesagerilor eterni.

Să închinăm o lumină sufletului... **Mache!**

Vorba ceea...

- "Să nu dea Dumnezeu omului cât poate el suferi."
"Nu aduce anul ce aduce ceasul."
"Ce-i e scris omului în frunte-i e pus."
"Paza bună trece primejdia rea."
"Toată pasărea pe limba ei piere."
"Fală goală, traistă ușoară."
"Bine a zis cine a zis că boii ară și caii mănâncă."
"Părinții mănâncă aguridă și filor li se sterpezesc dinții."
"Capra sare masa și iada sare casa."
"Lucrul rău nu piere cu una, cu două."
"Golătatea înconjură, iar foamea dă de-a dreptul."
"La calic slujești, calic rămâi."
"Vița de vie tot învie, iară vița de boz tot răgoz."
"Poftim pungă la masă, dacă ți-ai adus de-acasă."
"Găsise un sat fără câini și se plimba fără băț."
"Că unde-i cetatea mai tare, acolo bate dracul război mai puternic."
"Cine poate oase roade; cine nu, nici carne moale."
"Te-aș vără în sân, dar nu încapi de urechi."
"Vorba lungă, sărăcia omului."

Ion CREANGĂ

HARAP ALB

Studiu experimental după basmul lui Ion CREANGĂ
conceput de lect. univ. Dinu MANOLACHE
coordonat de prof. univ. Mircea ALBULESCU

DISTRIBUȚIA

Harap Alb	Dan BORDEIANU
Spânul	Dragoș BUCUR
Gerilă	Andrei TEAȘCĂ
Setilă, Craiul	Adrian VÂNCIĂ
Flamânzila	Eduard DUMITRU
Păsărilă Lăți-Lungilă, Calul	Mihai Alexandru NICOLAE
Ochilă, Fiul cel mijlociu	Bogdan DUMITRACHE
Împăratul Verde	Constantin LUPESCU
Împăratul Roșu, Fiul cel mare	Florin CHEVORCHIAN
Crăiasa Furnicilor	Alina NEDELEA
Crăiasa Albinelor	Ramona BĂL
Fata Împăratului Roșu	Cristiana RĂDUȚĂ
Povestitorii	Miruna COCA-COSMA Alina CHIVULESCU Ana-Maria MOLDOVAN

Clasa prof. univ. Mircea ALBULESCU
conf. univ. Cătălin NAUM

lect. univ. Dinu MANOLACHE

prep. univ. Alexandru JITEA

Pregătire muzicală

prof. univ. Constanța CÂMPEANU

Decoruri

conf. univ. arh. Virgil LUSCOV

Costume

Brândușa CÂMPEANU

(anul V Scenografie, Universitatea de Artă, clasa prof. univ. Unda POPP)

Regia de culise Marius BINDEA

Sonorizare Viorel DRĂGĂ

Lumini Stoenei FLOREL

La realizarea spectacolului au mai colaborat :

Pictură: Florin CÂMPEANU; **Electrică:** Bogdan TICU;

Croitorie femei: Maria RUJAN, Maria DRĂGUȘIN; **Croitorie bărbați:** Nicolae CIMPOAIE, Ion MAZILU

Șef tâmplar: Ghiță MIHAI; **Tâmplărie:** Nicolae PARASCHIV; **Șef mecanic:** Vasile CÂMPEANU;

Mașinist șef: Valeriu CRISTACHE; **Mașiniști:** Anton PARAȘCAN, Gheorghe BENGA, Dorin RADU,

Valentin NITU; **Recuzită:** Sandu PETREANU; **Șef producție:** Decebal PĂTRAȘCU

Studioul de Teatru CASANDRA

București, Str. Franceză nr. 9

Telefon 310.35.74., 315.69.75.

4000 Lei